

فارسی ۱

- ۱- گزینه «۲» - آیت: نشانه / خذلان: خواری، پستی، مذلت / عزم: قصد، اراده / طالع: سرنوشت، بخت (رفیعی) (معنی واژه - قلمرو زبانی) (متوسط)
- ۲- گزینه «۴» - معنی واژه‌های نادرست: کاینات: موجودات، بودنی‌ها / محنت: غم و اندوه (رفیعی) (معنی واژه - قلمرو زبانی) (متوسط)
- ۳- گزینه «۲» - جرعت: جرئت / درمانده‌گی: درماندگی (رفیعی) (املائی واژه - قلمرو زبانی) (آسان)
- ۴- گزینه «۴» - املائی درست واژه‌های نادرست: محراب نماز، نماز گزاردن (رفیعی) (املائی واژه - قلمرو زبانی) (متوسط)
- ۵- گزینه «۱» - شعر (الف) از ناصر خسرو قبادیانی، شعر (ب) از ابن یمین است. (رفیعی) (تاریخ ادبیات - قلمرو ادبی) (دشوار)
- ۶- گزینه «۴» - بررسی سایر گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: «تیر جور» اضافه تشبیهی است. جور (ستم) به تیر تشبیه شده است.
- گزینه «۲»: «اجل» به آب تشبیه شده است (آب اجل) اضافه تشبیهی است.
- گزینه «۳»: «بنای ظلم» اضافه تشبیهی است و «ظلم» به بنا و ساختمان تشبیه شده است. (رفیعی) (آرایه‌های ادبی - قلمرو ادبی) (آسان)
- ۷- گزینه «۲» - رمه: استعاره از مردم / چوپان: استعاره از حاکمان ظالم مغول / شبان: استعاره از حاکمان و مأموران ظالم مغول / گرگی: استعاره از درندگی و خشونت مغولان / چوپان گرگ طبع: تشبیه، مشبه: طبع چوپان، مشبه‌به: طبع گرگ، وجه شبه: درندگی و وحشی‌گری / گرگ، رمه، شبان و چوپان مراعات نظیر دارند. / بین رمه و گرگ تضاد وجود دارد. (رفیعی) (آرایه‌های ادبی - قلمرو ادبی) (متوسط)
- ۸- گزینه «۳» - صفت‌های پیشین: چه - این - کدام - همه - همه / صفت‌های پسین: دلنوازی - خشک - سرد - بی‌روح - روح‌بخش (سراسری هنر - ۹۸) (دستور زبان - قلمرو زبانی) (متوسط)
- ۹- گزینه «۲» - بررسی گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: مفعول‌ها عبارتند از: ۱- که نوش لعلت ما را به آرزو گشت. ۲- ما، ۳- تو بندگی کن.
- گزینه «۲»: نهادها عبارتند از: (من) نهاد فعل «گفتم»، نوش لعلت: نهاد فعل «گشت»، (او): نهاد «گفتا»، تو: نهاد فعل «بندگی کن»، او: نهاد فعل «آمد»
- گزینه «۳»: فقط یک فعل، شناسه دارد: گفتم
- گزینه «۴»: در بیت دو «ترکیب اضافی» وجود دارد: نوش لعل، لعل، لعل تو (لعلت) (رفیعی) (دستور زبان - قلمرو زبانی) (متوسط)
- ۱۰- گزینه «۲» - بررسی گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: چه چیز را بنوازد؟ این نوا را: پس «را» نشانه مفعول است.
- گزینه «۲»: «را» به معنی «به» و حرف اضافه است.
- گزینه «۳»: شناختم، چه کسی را؟ خدا را، پس «را» علامت مفعول است.
- گزینه «۴»: چه کسی را بنوازد؟ آشنا را، پس «را» علامت مفعول است. (رفیعی) (دستور زبان - قلمرو زبانی) (آسان)
- ۱۱- گزینه «۳» - مفهوم گزینه «۳» اشاره به «حقیقت‌بینی» است. (سراسری - ۱۴۰۰) (قرابت معنایی) (دشوار)
- ۱۲- گزینه «۳» - مفهوم عبارت: تو آنقدر بلندمرتبه و باشکوه هستی که عقل نو پای بشر نمی‌تواند مقام تو را درک کند. (رفیعی) (معنی و مفهوم - قلمرو فکری) (آسان)
- ۱۳- گزینه «۴» - ارزش هر جای و جایگاه به کسی است که در آن قرار گرفته است. (رفیعی) (معنی و مفهوم - قلمرو فکری) (متوسط)
- ۱۴- گزینه «۱» - موارد «ب» و «ت» مفهوم یکسان دارند. در مورد «ب» شاعر می‌گوید: اگر شکوه و قدرت شیرمردان رو به زوال بوده، حتما قدرت فرومایگان نیز نابود خواهد شد و در مورد «ت» می‌گوید: وقتی دادگری دلاوران باقی و ماندگار نبود؛ ظلم ظالمان نیز باقی نخواهد ماند. بررسی سایر موارد:
- مورد «الف»: عمر انسان‌ها روزی پایان خواهد یافت. عمر انسان‌ها در این دنیا همیشگی نیست.
- مورد «پ»: خداوند جهان را با آفریده‌ها و نعمت‌هایش، آباد کرده و ظلم هیچ ظالمی نمی‌تواند آن را از بین ببرد. (رفیعی) (قرابت معنایی) (متوسط)
- ۱۵- گزینه «۴» - مفهوم گزینه «۴» این است که هر کس شایسته اسرار عشق نیست. مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها: عشق را نمی‌توان پنهان داشت و ظاهر عاشق، راز دل او را آشکار می‌کند. (سراسری - ۹۹) (قرابت معنایی) (دشوار)